

פניני הרמק

יו"ל ע"י "קהילת הרמה" בירושלים עיה"ק תובכ"א
שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ר

בנשיאות עט"ר מרן ראש הישיבה הגאון רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

מפניני רבינו:

והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אלעזר בנו. (כ. כו.), איתא במדרש כי כל בגד שהפשיט אהרן מיד הלבישו לאלעזר, ואעפ"י שע"ז נמצאת הלבישה הפוכה הבגד העליון למטה, החיצון פנימי והפנימי חיצון מעשה נסים היו שהתלבשו כהוגן. וצ"ב מה צורך כל כך בנס הזה, כלום לא היה אפשר להמתין עד שיפשיט את אהרן כל הבגדים עד שילבש את אלעזר? ואולי יש לרמז מזה, כי לכאורה יפלא איך ראה אלעזר את עצמו ראוי ללבוש בגדי כהונה גדולה של אהרן קדוש ד' ולעמוד במקומו, אלא התנועה החיצונית מעוררת הפנימית - כמש"כ המסילת ישרים בשער הזריזות - וע"כ לפעמים צריך להתחיל בעבודה החיצונית כדי להגיע ע"ז אל הפנימית וע"כ הוצרך להלביש את אלעזר בגד החיצוני קודם וממילא הוצרך לנס שנעשה ראוי לפנימי, ושוב ראיתי בשם א' מבעלי המוסר כי מה שהתנועה החיצונית מעוררת הפנימית זהו באמת מעשי נסים, ויובן לפי"ז מש"כ והבן.

(בית אב עה"ת ח"א)

* * *

קול רבינו [מאמרי השקפה ומוסר]:

מאמר "קידוש השם"

[מתוך ספר בית אב שיחות החדש - נאמר בשנת תשמ"ד לפ"ק]

לקדש שמו ית', וכדכתיב לכבודי בראתיו, ומשל למה הדבר דומה לאדריכל הבונה בנין והוא בתכלית השלמות, לא חסר בו דבר משלמותו ונוויו, ורק האדריכל בעצמו אם ישוה הבנין לחקיקת התכנית ונמצא שלמות הציור המכוון, הוא יכול להבחין בחוט השערה שיחסר בו, כן הוא ענין זה, כי רק מי שאמר והיה העולם, ולכבודו ברא, יכול

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם. מרע"ה עבד ד' אשר תמונת ד' יביט, ולא קם כמשה, אין לנו השגה מה נחשב אצלו לחטא, אולם גלתה תוה"ק כי היה בזה מטענת העדר בקידוש ד', והביאור, כי תכלית בריאת העולם כולו והאדם בתוכו הוא שיזכה

בעולם הבריאה, ואם שם מגיע לקידוש ד', אף יצרתיו גם בעולם היצירה כן, ואף עשיתיו אז יתכן שיהיה נחשב קידוש ד' גם בבחינת עשיה, וכמו שנת'.

וראיתי הערה נוראה מאדם גדול שנשאל ע"ד הגזירה של ההשמדה האחרונה, בשלמא בתקופות קודמות שניתנה הברירה ליהודי להמיר דת ח"ו או ליהרג, ונהרגו הרי זה קידוש ד' כי מסר נפשו עבור דתו [ועי' לשון הרמב"ם בספהמ"צ (עשה ט)], אבל בשמד האחרון שלא היתה ברירה כלל ולא ניתן כל סימן לקיום מצוות ית"ש אלא גזרו להרוג ולשריפה ר"ל על כל היהודים דשם, כלום קידוש ד' יקרא? וענה הגאון, הקידוש ד' בזה היה בתוך מחשבתם ולבם של הקדושים, שלא יעלה בדעתם ח"ו מחשבת פסול באמונת הבורא ית"ש.

ויש להזכיר בזה מה שכתבו מהגאון רבי אלחנן זצוק"ל הי"ד (עי' הקדמה המו"ל לספר קובץ הערות), שלפני היציאה למקום השמדה אסף את בני קהילתו ואמר להם הננו הולכים כעת להיות קרבנות עבור כלל ישראל, והקרבתם נפסל ח"ו בפסול מחשבה, נתאמץ להיות קרבן כשר להעקד על מזבח ד' למען קדושת שמו ית'.

הרי דאע"פ שגוף ההשמדה היה נראה ח"ו כחילול ד', הרי שלמות עמידה בנסיון בגדר הלב והמחשבה, כי זהו רצונו ית"ש וכזה מתקדש שמו, הוא שמשוה לכל זה קידוש ד'.

[ואמר הגאון עוד, כיון שבעקבתא דמשיחא בדורנו בעוה"ר הכל בחיצוניות כנודע, היה צריך קידוש ד' בבחינה של פנימיות כזו להיות תיקון לדורנו].

והם דברים נוראים ממש, כי אמנם כל קידוש ד' הוא בדקות המחשבה, ובדבר הנראה היפך ח"ו [ונמצא בשביל היחידים שכוונו כן נהיה כל גזירת השמד ר"ל וכונה זו היתה קידוש ד'!].

ועוד ראיתי הערה, כי אפשר גם בזמן שיש מחללי ש"ש, שיעשה האדם בזה קידוש ד', והיינו שמכיר עוצם גבורותיו ית"ש, וכמש"א הן הן גבורותיו, מי כמוך באלמים (גיטין דף נו:), ולהכיר מזה עוצם נוראותיו ית"ש, הכרה זו של יחיד א' הוא קידוש ד'.

[ואולי יש לבאר בזה מה שאמרו (יומא דף טו:): "למה נקרא שמן אנשי כנסת הגדולה שהחזירו עטרה ליושנה אתא משה אמר האל הגדול הגבור והנורא

לדקדק בחסידיו כחוט השערה אם יחסר בו דבר בשלמות תכלית קידוש ד' שלמענו נוצר, וע"כ זה מקרי גדר קיצור בקידוש ד', כי קידוש ד' הוא התכנית בשלמות האדם בעבודתו.

והאמת שכל מעשיו של אדם הגדולים והקטנים נמדדים רק בגדר זה של קידוש ד', וכדאיתא ברמב"ם (פ"ה יסוה"ת ה"י) כי הנזהר מעבירה ומקיים מצוה הרי זה קידוש ד', כי קידוש השם הוא התכלית בכל מצוותיו ית"ש.

ואין לך בעולם שיבוש גדול מזה, שמדמים בעיניהן קידוש ד' כאילו נמסר לכל אחד ואחד להגדיר הדברים בזה, ואמנם זה מוחלט כי קידוש ד' הוא גדר עצמות תוה"ק ודקדוק מצוותיה, ונסביר הדבר, הנה מצינו קידוש ד' בנסיון היותר גדול, לעבוד ע"ז וליהרג על קידוש שמו ית' עבור זה, כהא דחנניה מישאל ועזריה שנדרשו לעבוד ע"ז ולא עשו ונשלכו לכבשן האש (דניאל פרק ג), ואיתא ע"ז ברמב"ם (פ"ה יסוה"ת ה"א) שע"ז נאמר ונקדשתי בתוך בני ישראל, ולעומת זה איתא בגמרא יומא (דף פו.) וברמב"ם (שם הלכה יא) דת"ח שאינו משלם מיד מחלל ד', ור' יוחנן אמר אם הולך רגע בלי תפילין כבר החסיר בקידוש ד'.

ועוד ברמב"ם הלכות יסוה"ת הנ"ל דמי שנזהר מעבירה או מקיים מצוה בלי שום סיבה לא פחד ולא יראה ולא כבוד אלא מפני צויו ית"ש הרי"ז קידוש ד', פי' לא רק גוף המצוה הוא קידוש ד', אלא תכלית שלמות הכוונה הדקה שלא תהא לו שום נגיעה זהו גדר עצמי של קידוש ד', אע"פ שאין אדם יודע מזה, ואם עושה ברבים הרי"ז 'קידוש ד' ברבים', אבל עצמותו של קידוש ד' היא הכוונה כשלעצמה.

[ונראה כי הוא שאמרו ז"ל על רע"ק שמסר נפשו על נטילת ידים בבית האסורין, ואמרו בגמרא (עירובין דף כא:): אם בבית האסורים כך, בחוץ על אחת כמה וכמה, ומה משמיענו בזה, אלא הביאור אם עושה כן ברבים עדיין לא מתברר קדו"ה, אבל כשעושה כן בסתר אם כן יש כאן שורש וגדר קידוש ד', אז ברבים מקרי קדו"ה ברבים, והבין].

ואפשר הוא דכתיב לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג. ז.) - כי בריאה הוא דייקות האדם בעולם הבריאה שהמחשבה מגיעה לשם, ולמטה בעולם היצירה ולמטה בעולם העשיה, הרי תחילת בריאת האדם וקידוש ד' הוא בבחינת נשמתו

בפסוקים ובחז"ל, ולא היה אז מקום לומר גדול גבור ונורא, אולם אח"כ בחורבן בית שני, שכבר נהיה תקופה של הסתר גמור, וטיטוס החריב הבית תוך נאצה וכפירה ר"ל, אז נהיה בחינה אחרת של קידוש ד', והוא ע"י הכרת הן הן גבורותיו וכו' ששותק, חזרו ואמרו בחינה האחרת של גדול גבור ונורא].

ואפשר הוא שנשבע הקב"ה חי אני וימלא כבודי את כל הארץ (יד. כג.), שאז נגזר הגלות, והיה התכלית להכיר גבורותיו ית"ש באופן ההוא.

והוא גדר עמידה בנסיון של כל אדם לפי מצבו, וכבר אמרו בגמרא מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק הרי זה דבר ד' בזה.

הרי שענין קידוש ד' משתנה לפי מצב הדור ומצב כל אדם ואדם ומקרי חייו למצוא בהם אופן הכרת רצונו ית"ש.

אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו לא אמר נורא אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו לא אמר גבור אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו שנותן ארך אפים לרשעים ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקב"ה היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות", כי ראו הכל גדולתו וגבורותיו בבחינה פשוטה, ולכן אח"כ לא אמרו, עד שבאו אנשי כנה"ג והחזירו עטרה ליושנה, הן הן גבורותיו שרואה בניו משתעבדים ושותק.

ויש לבאר כי בזמן מרע"ה היתה תקופה של קידוש ד' בגלוי ובפשטות, אח"כ בזמן בית ראשון עדיין היתה תקופה שהיה צריך להיות קידוש ד' בפשטות והכרה גלויה, והרי גם נבוכדנצר שהחריב הבית ידע גדולתו ית"ש ותכלית ישראל, ועשה חשבונות וידע שכן רצונו ית"ש להחריב את ביתו כמבואר

צאתכם לשלום...

ברכת 'צאתכם לשלום' לכבוד ידידנו האהוב, הרה"ג המופלג בתורה וביראה, לב טוב ורחום,

מעמודי התווך דקהלתינו הק' זה רבות בשנים מאז הוסדה

מוה"ר ר' חיים שלעזינגער שליט"א

לרגל נסיעתו לחו"ל בקביעות מושבו בעיה"ת מאנטשעסטער יצ"ו

ברכותינו שלוחה בזה שיזכה להמשיך בעבודת הק' מתוך הרחבת הדעת עדי נוכה כולנו ל'ובא לציון ברינה' בב"א

המאחלים

איחוד בני הקהלה באה"ק

לקבלת הגליון שבועי יש לפנות ל: gilyonhoromoh@gmail.com

בית המדרש ד"קהלת הרמה"

שע"י יוצאי ישיבה הרמה דלונדון יצ"ו

בנשיאות עט"ר רבינו הגדול מרן ראש הישיבה הגאון רבי אליקים שלעזינגער שליט"א

עיה"ק ירושלים תובב"א

* * * * *

קול צהלה ורנה...

מתוך שמחה ואהבה אנו משגרים ברכת מזלא טבא מול פני
החתן המופלג, ידידנו האהוב והנעלה, ארי שבחבורה, ה"ה

בנימין שמואל טנג'י נ"י

בן ידידנו האהוב על כולם, מסור בלוי"נ לטובת הכלל והפרט, יד ימינו לעט"ר מרן רבינו ראש הישיבה
שליט"א, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, ת"ח ומרביץ תורה, שפל ברך, מזה"ר שלמה משה שליט"א

לרגל יום שמחתו בשעטומ"צ

שהתקיים ביום שנכפל בו כי טוב לסדר חקת, עב"ג הכלה החשובה בת הרה"ג
רבי אשר דוד סנידערס שליט"א מרביץ תורה במאנטשעסטער יצ"ו
ברכתנו צרופה בזה שיזכה לבנות בית נאמן בישראל לה' ולתורתו על דרך
ישראל סבא, אך טוב וחסד ירפוך כל ימי חיך אמן

המאחלים מעומק הלב

חברי 'קהלת הרמה' בירושלים תובב"א